

Tyven.

Kinematografisk Drama efter Bernsteins
Skuespil af samme Navn.

HOVEDROLLERNE:

Fru Professorinde Oda Nielsen.

Hr. Otto Jacobsen.

Fru Fanny Legrand er nogle Aar ældre end sin Mand, i hvem hun er vanvittig forelsket. Legrand er Ministerialembetsmand og hans Indtægter staar ikke helt i det rette Forhold til det Liv de fører og den Omgang de søger, dette piner Fanny mere end hun tør vise, for hun er fast overtydet om, at hun kun ved Hjælp af pragtfulde Tioletter og ved stadig at holde sig ung og dejlig formaar at vedligeholde sin Mands Kærlighed.

De er nu i Besøg hos nogle Venner, den hovedrige Godsejer de Bretard, der fornylig har giftet sig for anden Gang med en jævnaldrende Veninde af Fru Fanny. Den unge Richard de Bretars Søn af første Ægteskab, er vanvittig betaget af den straalende Fru Fanny, der villig modtager hans Kur i Haab om derved at vække sin Mands Jalousi. Fanny er med Undren Vidne til den storslaade Foragt for Penge der udvises i dette Hus, og en Dag, da hendes Mand ved tankeløst at vise sit Mishag over hendes ikke helt nye Toilette har gjort hende angst for at hans Kærlighed er kølnet og, som hun mener, maa vækkes med ny Pragt, falder hun for Fristelsen. En skødesløst henkastet Tegnebog, der bugner af Pengesedler, byder sig ligefrem til selv og hun tager, hvad hun behøver, og da de andre jo dog saa godt kan ndvære.

Fru Bretard opdager den tømte Tegnebog og maa — ved et Tilfælde — absolut faa det Indtryk, at Stedsønnen er den skyldige; forfærdet betror hun sig til Manden, som atter, ude af sig selv af Sorg, hidkalder Vennerne Legrands for at raadslaa med dem, da Fru Fanny mærker at Mistanken hviler paa den unge de Bretard, aander hun atter op og er den ivrigste til at trøste, hun raader indtrængende til at lade den unge Mand rejse og paatager sig beredvillig at tale med ham derom. Overfor ham fortæller hun aabenhjertigt hele Sagens Sammenhæng og han lover højmodigt at paatage sig Skylden og gaar endog ind

paa at ville rejse. Legrand finder imidlertid de mange Penge oppe paa deres Værelse og da Fanny forklarer ham, at ene hendes store Kærlighed til ham og Angsten for at miste ham har drevet hende til denne fortvivlede Gerning, tier han, beskæmmet over ikke at have paaskønnet en saa dyb Kærlighed efter Fortjenesten, men, siger han, de Bretards maa selvfølgelig straks oplyses om Sandheden. Da de nu erfarer Sønnens Uskyld, overstraaler Lykken herover fuldstændig alt andet: hvad betyder Pengene for dem? De overtaler nu Legrands til at foretage den Rejse der var tiltænkt Sønnen og naar de igen kommer hjem, er alt glemt, thi den sande store Kærlighed taaler alt, overvinder alt og tilgiver alt.

